

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 150.228 van 14 oktober 2005.
in de zaak A. 166.476/X-12.511.**

In zake : Christian GOIDTS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. BOS,
kantoor houdende te 3010 LEUVEL (KESSEL-LO),
Waterlelieplein 2, bus 102

tegen :

1. de gemeente BERTEM,
die woonplaats kiest bij
Advocaat I. COOREMAN,
kantoor houdende te 1070 BRUSSEL,
Ninoofsesteenweg 643,
2. het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. DECLERCQ,
kantoor houdende te 3010 LEUVEN (KESSEL-LO),
Tiensesteenweg 271.

tussenkomen partij :

de n.v. V.D.W. PROJECTS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H.-L. STRYCKERS,
kantoor houdende te 3510 HASSELT,
Diestersteenweg 198-200.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Christian GOIDTS op 29 september 2005 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van het besluit van 20 juni 2005 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bertem waarbij aan de n.v. V.D.W. PROJECTS de verkavelingsvergunning wordt verleend voor een terrein gelegen te Bertem, Ormendaal, kadastraal bekend Sectie B, nrs. 84 p, 84 s, 84 r, en 84 v;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 30 september 2005 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 oktober 2005;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. BOS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat I. COOREMAN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat Ph. DECLERCQ, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat H.-L. STRYCKERS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur T. DE WAELE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. V.D.W. PROJECTS met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering betreft, dat verzoeker in het verzoekschrift tot schorsing verklaart "op 25.08.2005 (...) op het gemeentehuis te Bertem (te hebben vastgesteld) dat de verkavelingsvergunning werd toegekend"; dat de vordering tot schorsing werd ingesteld op 29 september 2005, dit is meer dan één maand nadat verzoeker ten gemeentehuize kennis heeft genomen of alleszins had kunnen nemen van het bestreden besluit, gebruik makend van de mogelijkheid die hem krachtens het alsdan nog geldende artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, werd geboden om er aldaar kennis van te nemen; dat het laten verstrijken van een dergelijk lange termijn vooraleer de vordering in te stellen de negatie zelf is van de uiterst dringende noodzakelijkheid waarop verzoeker zich

beroept; dat de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering tot schorsing niet afdoende is verantwoord;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat verzoeker er zich in het verzoekschrift onder de hoofding "dreiging van een moeilijk te herstellen nadeel", toe beperkt te stellen wat volgt:

"Eenmaal de verkavelingsvergunning tot bouwwerken zal leiden, zal zowel de erfdienstbaarheid en het recht van overgang van verzoeker definitief geschonden en onwerkzaam worden en zal de onmiddellijke woonomgeving definitief geschonden zijn in de voor verzoeker te verwachten structuur en zal de kwetsbaarheid voor wateroverlast onherstelbaar verhogen.";

Overwegende dat, daargelaten de vraag of de erfdienstbaarheid van overgang in het gedrang wordt gebracht zoals door verzoeker wordt beweerd, aangezien deze ook op het goedgekeurde verkavelingsplan wordt vermeld, dat een nadeel dat zoals in casu uitsluitend wordt geput uit de schending van een burgerlijk recht, voor de vaststelling waarvan de Raad van State niet bevoegd is, niet dienstig kan worden ingeroepen; dat voor het overige voormelde uiteenzetting in dermate algemene termen is gesteld dat zij niet toelaat in concreto de ernst en de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel te beoordelen; dat verzoekers uiteenzetting geen concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste en de derde door artikel 17, §§ 1 en 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. V.D.W. PROJECTS in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien oktober 2005, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.